

Bemærkninger til lovforslaget

Formålet med lovændringen er at indføre registrering af knallerter. I færdselslovens § 73 er der givet justitsministeren en række bemyndigelser vedrørende motorkøretøjer, herunder registrering, nummerplader, registreringspapirer, registreringsgebyrer m. v. Denne bemyndigelse kan anvendes til at indføre en let administrerbar ordning vedrørende knallertregistrering (eventuelt i samarbejde med forsikringsselskaberne).

Der er flere grunde til, at en registrering er nødvendig. Der er spørgsmålet om de mange knallertyper, der er spørgsmålet om unddragelse af lovpligtig forsikring, og der er ikke mindst spørgsmålet om politiets mulighed for at kunne finde frem til rette vedkommende i forbindelse med uheld i trafikken, lovovertrædelser m. v.

Knallertregistreringen er da også gennemført i en række lande, ligesom den i flere år har været en realitet bl. a. på Færøerne (en ordning, der administreres af forsikringsselskaberne).

Det er ikke forslagsstillerens mål med ordningen at gøre det væsentlig dyrere for den enkelte knallertkører at gennemføre en registreringsordning. De samfundsøkonomiske besparelser, herunder også den forbedrede mulighed for at finde stjålne knallerter, tilsiger, at en ordning må kunne tilvejebringes uden væsentlig merudgift for den enkelte knallertkører.

Både politiet, den almindelige knallertkører og mennesker, der føler sig generet af urimelige og unødige knallertgener vil alle have en interesse i, at der gennem en sådan registreringsordning skabes et præventivt middel og en faktisk mulighed for at komme generne til livs.

Ikke mindst blandt knallertkørerne selv vil en registreringsordning være langt at foretrække fremfor yderligere restriktioner. Og med en registrering vil det være let at afsløre de få procent, der i øjeblikket bidrager til et uforskyldt dårligt omdømme blandt de mange »fornuftige« knallertkørere, der ikke er til gene for andre befolkningsgrupper.

Forslagsstillerne stiller sig åbent over for, hvil-

ken form for administrativ ordning og hvilken konkret identifikationsmetode der bør anvendes.

Det forudsættes blot, at der bliver tale om en ordning, der ikke medfører væsentlige offentlige merudgifter – totalt set.

Under hensyn til den betragtelige nedgang i antallet af registreringer af biler m. v., som har fundet sted i de senere år, skulle der også være ressourcemæssig begrundelse herfor.

Som nævnt findes der en række forskellige ordninger i Europa. Alle med det formål at opfylde mindst to af følgende tre hovedformål:

Identifikation

Forsikringskontrol (lovpligtig)

Afgiftskontrol (offentlig myndighed).

Også distributionen af pladerne er til en vis grad forskellig. Primært er det dog pålagt forsikringsselskaberne eller offentlige myndigheder. Normalt er der tale om plader produceret ét sted med et års gyldighedsperiode (angivet enten ved forskellig farve for hvert år eller på et uaftageligt, selvklebende mærkat påklæbet nummerpladen med en ny farve for hvert år). Den udstedende instans kan dels være centralregistret, forsikringsselskaber eller et EDB-register hos producenten. Og distributionen kan dels ske ved, at motorkontoret udleverer, eller at forsikringsselskaberne eller producenten sender ud. Gyldighedsperioden 12 mdr. eller kalenderår.

Af vedlagte bilag 1 fremgår i oversigtlig form de forskellige administrationsmetoder m. v.

Allerede i sit lovprogram for denne samling oplyste regeringen, at man eventuelt ville fremsætte lovforslag om nummerplader på knallerter. Da dette ikke er sket på et sådant tidspunkt (inden 1. februar), at færdigbehandling kan forventes inden samlingens udløb, ønsker forslagsstillerne at fremsætte vedlagte, der i store træk er en genfremsættelse fra folketingsåret 1977-78, se Folketingstidende 1977-78, forhandlingerne sp. 6925, tillæg A sp. 4039, tillæg B sp. 1161.